

РЕШЕНИЕ

№ 4336

гр. София, 31.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 08.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **483** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 226 във връзка с чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 27, ал. 5 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ) (отм.) и във връзка с § 3, т. 3 и § 5, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (ПЗР на ЗПКОНПИ).

Образувано е след отмяната на решение № 263/10.01.2019 г., постановено по адм. дело № 8425/2018 г. по описа на Административен съд София-град с решение № 272/09.01.2020 г., постановено по адм. дело № 2031/2019 г. по описа на Върховния административен съд. Делото е върнато за ново разглеждане с указания за извършване на преценка на правния характер и съдържанието на решението по протокол № 50/08.08.2017 г., установяване дали на проведеното на 11.07.2018 г. заседание на Комисията е изготвен протокол, дали оспореното решение е взето с необходимото мнозинство и дали Я. С. Г. е била уведомена за развитото се повторно произнасяне. При новото разглеждане на делото съдът следва да изследва причините, довели до продължаване на срока и до ново произнасяне по сигнала.

Първоначално образуваното съдебно производство е по жалба, депозирана от Я. С. Г. против решение № РС-104-17-039/11.07.2018 г. на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ). В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно

прилагане на материалния закон. Сочи, че от събраните в преписката доказателства не се установява наличието на облага, което е съществен елемент от понятието частен интерес по смисъла на чл. 2 от ЗПУКИ (отм.). Твърди се неспазване на процедурата за установяване конфликт на интереси, предвидена в закона и У. правилник на КПКОНПИ, изразяващо се в неуведомяване на оспорващата за образуването пред КПКОНПИ производство и за проведеното на 11.07.2018 г. заседание. Посочва се, че Я. Г. е изслушана от състав на КПУКИ на заседание, проведено на 25.07.2017 г., на което са присъствали различни членове на Комисията от тези, които са постановили оспореното решение. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на направените по делото разноски.

При новото разглеждане на делото по реда на чл. 226 от АПК, пълномощникът на оспорващата изразява становище за основателност на жалбата по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски съобразно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по постъпил в КПУКИ (сега КПКОНПИ) сигнал с вх. № 01-288/15.06.2017 г. срещу Я. Г. заемаща длъжността „Кмет на [община], Област С.“, заведен в регистъра по чл. 22 и, ал.1 от ЗПУКИ (отм.) с рег. № С-2017-104/16.06.2017 г. В същия се твърди, че Я. Г. в качеството си на кмет на [община] е назначила с трудов договор за технически сътрудник (секретарка) своята дъщеря В. К. Г., като е увеличила заплатата ѝ със 150 лв. спрямо заплатата на нейната предшественица, която е била принудена да напусне „доброволно“. КПУКИ е приела, че сигналят по чл. 23 ЗПУКИ (отм.) е допустим, като подаден от идентифицирано лице по смисъла на чл. 17 от Правилника за организацията и дейността на КПУКИ.

С писмо изх. № С2017-104#1/21.06.2017 г. КПУКИ служебно, по реда на АПК, съгласно чл. 26 от ЗПУКИ (отм.), е изискала от Председателя на Комисията по бюджет, финанси, нормативна уредба, местно самоуправление, икономическа и инвестиционна политика, приватизация и следприватизационен контрол, предоставяне и разкриване на конфликт на интереси към Общински съвет А. следните доказателства: 1. Доказателства за служебното качество на Я. Г. – клетвен лист; 2. Подадени от лицето декларации по чл. 12 от ЗПУКИ. В случай, че такива не са подавани е поискано удостоверяване за това; 3. Трудови и/или граждански договори, сключени между Я. Г., в качеството ѝ на кмет на [община] и В. К. Г.. Посочено е, че в случай, че няма сключени договори това да бъде удостоверено изрично; 4. В случай на сключени договори с В. Г. е изискано да се представи личното ѝ трудово досие, както и документите във връзка със сключването му/им и доказателства за обявяване на свободното работно място в бюрото по труда; 5. В случай на наличие на трудови и/или граждански договори, да бъдат изпратени за съпоставка и договори на други

служители в общината, които заемат идентични или сходни длъжности с тези на В. К. Г.; 6. Действащия Правилник за вътрешния трудов ред в [община], в сила за периода на сключване на договора/те трудови и/или граждански; 7. Вътрешни правила за работната заплата в [община], за периода на сключване на договорите; 8. Длъжностно и поименно щатно разписание в [община], за периода на сключване на трудовите и/или граждански договори, както и заповедта за утвърждаването му.

С писмо изх. № С2017-104#2/17.06.2017 г. КПУКИ служебно, по реда на АПК, съгласно чл. 26 от ЗПУКИ (отм.), е изисквала от Директора на Дирекция „Регионална служба по заетостта“ Р. доказателства за обявеното свободно място за длъжността „технически сътрудник (секретар)“ в [община] за 2017 г.

С писмо вх. № С2017-104#3/03.07.2017 г. от Общинския съвет А. са постъпили в КПУКИ изискваните с писмо изх. № С2017-104#1/21.06.2017 г. от КПУКИ документи.

С писмо изх. № С2017-104#4/10.07.2017 г. КПУКИ е изисквала допълнително от Председателя на Комисията по бюджет, финанси, нормативна уредба, местно самоуправление, икономическа и инвестиционна политика, приватизация и следприватизационен контрол, предоставяне и разкриване на конфликт на интереси към Общински съвет А. клетвения лист на Я. Г. като кмет на [община].

С писмо вх. № С2017-104#5/11.07.2017 г. на КПУКИ, от Агенция по заетостта, Дирекция „Регионална служба по заетостта“ - [населено място] е изпратен отговор, че няма обявени свободни работни места от [община] за длъжността „технически сътрудник (секретар)“ през 2017 г.

От Общински съвет А. писмо вх. № С2017-104#9/17.07.2017 г. е изпратен клетвения лист на Я. Г..

С покана за изслушване изх. № С2017-104#6/12.07.2017 г. и изх. № С2017-104#7/12.07.2017 г. Я. Г. е поканена за изслушване на 25.07.2017 г. от 12:30 ч. пред КПУКИ, в качеството ѝ на лице срещу което има постъпил сигнал за нарушение на ЗПУКИ. Покана е получена на 13.07.2017 г.

Във връзка с получената от Г. покана за изслушване, същата е поискала от Комисията копие от административната преписка да ѝ бъде изпратена на посочен електронен адрес.

С писмо изх. № С2017-104#10/18.07.2017 г. Комисията е изпратила копие от административната преписка на Я. Г. на посочения от нея електронен адрес.

Изготвен е доклад от дирекция „Правна“ вх. № С2017-104#12/20.07.2017 г. с описани приложения, а именно: служебно направена справка по Национална база данни „Население“ по ЕГН за лицето Я. С. Г. и справка в регистър на НОИ за трудовите договори.

Преписката е разгледана на заседание на Комисията на 25.07.2017 г., като видно от извадка от стенографски Протокол № 46/25.07.2017 г. по т.7 от дневния ред на заседанието е изслушана Я. Г. и ѝ е предоставена възможност за предоставяне на допълнителни доказателства.

С писмо вх. № С-2017-104#13/28.07.2017 г. от Я. Г. са постъпили в Комисията допълнителни доказателства.

Преписката е разгледана и на заседание на Комисията, проведено на 08.08.2017 г. Видно от стенографски Протокол № 50/08.08.2017 г., като т. 5 от дневния ред е включено приемане на решение по сигнал С-2017-104/16.06.2017 г. Представен е доклад вх. № С2017-104#14/04.08.2017 г. от дирекция „Правна“ към който е приложен проект за решение по производството по чл. 27, ал.2 от ЗПУКИ (отм.) за установяване

на конфликт на интереси. Заседанието е проведено в присъствието на членовете на Комисията: Н. Н. (който съгласно решение на комисията от 03.10.2013 г. е временно изпълняващ длъжността „председател“), К. С. и П. Бояджийски. При разискванията и гласуването, за внесения проект на решение за установяване на конфликт на интереси, „ЗА“ са гласували - Н. Н. и К. С., „ПРОТИВ“ е гласувал П. Бояджийски. В резултат на това по т. 5 от дневния ред с два гласа „ЗА“ и един „ПРОТИВ“ Комисията е решила: „Не приема проекта на решение по чл. 27, ал. 2 от ЗПУКИ по производство, образувано по сигнал с рег. № С-2017-104/16.06.2017 г., поради липса на изискуемото от чл. 22ж, ал. 2, изр. 2 от ЗПУКИ мнозинство. Да се изпрати уведомление на заинтересованото лице и на сигналподателя за днешното заседание.“

С нарочни писма Я. Г. и сигналподателя са уведомени за решението на Комисията. В писмо изх. № С2017-104#16/09.08.2017 г. Я. Г. е уведомена, че „Във връзка с образуваното по отношение на Вас, като лице, заемащо публична длъжност, производство за установяване на конфликт на интереси с рег. № С-2017-104/16.06.2017 г., Ви уведомяване, че на свое заседание от 08.08.2017 г. Комисията разгледа проект на решение, който не бе приет, поради липса на изискуемото мнозинство по чл. 22ж, ал. 2, изр. второ от ЗПУКИ. Проектът на решение ще бъде разгледан отново на заседание на КПУКИ след попълване на състава ѝ по предвидения в закона ред., Писмото е получено на 10.08.2017 г., видно от известие за доставяне.

В последствие е изготвен доклад вх. № С2017-104#21/04.07.2018 г. от Специализирана дирекция „Правна“ към който е приложен и проект за решение по производството по чл. 27, ал.2 от ЗПУКИ (отм.) във връзка с чл. 7, т. 2 от ПОДКПУКИ във връзка с § 3, т. 3 и § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗПКОНПИ за установяване на конфликт на интереси по отношение на Я. С. Г..

С решение № РС-104-17-039/11.07.2018 г. на КПКОНПИ, предмет на настоящото съдебно производство, на основание чл.27, ал.2 от ЗПУКИ (отм.) във връзка с чл. 7, т. 2 от ПОДКПУКИ във връзка с § 3, т. 3 и § 5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ, КПКОНПИ е установила:

-конфликт на интереси по отношение на Я. С. Г., кмет на [община], област С. за това, че в качеството си на лица, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 3, т. 8, предл. първо от ЗПУКИ (отм.) е подписала трудов договор № 064/31.05.2017 г. в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) - В. К. Г. в нарушение на чл. 8, изр. второ, предл. първо от ЗПУКИ (отм.);

-неподаване на декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ (отм.) по отношение на Я. С. Г. като лице, заемащо публична длъжност по чл. 3, т. 8, предл. първо в нарушение на чл. 16, ал. 1 от ЗПУКИ(отм.) във връзка с подписването на трудов договор №064/31.05.2017 г. в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) – В. К. Г..

С оглед дадените указания с решение № 272/09.01.2020 г., постановено по адм. дело № 2031/2019 г. по описа на Върховния административен съд, които съгласно чл. 224 от АПК са задължителни, с определение от 24.01.2020 г., ответникът е задължен да представи доказателства относно следните факти и обстоятелства:

- Проведено ли е заседание на 11.07.2018 г. на Комисията. В случай, че е проведено следва да се представи заверено копие от протокола от него.

- Уведомена ли е Я. С. Г. за повторно развилото се разглеждане и произнасяне по сигнала. В случай, че е уведомена да представи заверено копие от уведомлението.

- В случай, че е насрочено и проведено заседание на 11.07.2018 г. следва да представи доказателства, че Я. С. Г. е поканена да се яви и да вземе участие.

- По какви причини решение №РС-104-17-039/11.07.2018 г. не е подписано от председателя и заместник-председателя на КПКОНПИ при положение, че техните имена присъстват в приложения проект на решение;

- Кои са причините, довели до продължаване на срока по чл. 27, ал. 1 от ЗПУКИ и до ново произнасяне по сигнала с издаване на оспорения акт.

В изпълнение на така дадените указания, от пълномощникът на ответника е депозирана молба, в която се посочва, че на 11.07.2018 г. е проведено заседание на КПКОНПИ, Я. Г. не е уведомена, тъй като не е налице повторно разглеждане и произнасяне по сигнала, като същата не е канена да се яви и да вземе участие на заседанието на 11.07.2020 г., председателя и заместник- председателя не са участвали в заседанието при вземане на решение № РС-104-17-039/11.07.2018 г.; решението не е прието в срока по чл. 27, ал. 1 от ЗПУКИ, по обективни причини, а именно липса на мнозинство.

На 06.02.2020 г. с писмена молба по делото е депозиран заверен препис- извлечение от протокола от проведеното на 11.07.2018 г. заседание на КПКОНПИ. Видно от протокол № 834/11.07.2018 г. на заседанието са присъствали: П. Г.-председател, А. С.-заместник-председател, А. Ц. - член, С. К. - член и П. Й. - член. По т. 55 от дневния ред е внесено решение по сигнал С-2017-104816.06.2017 г. против Я. Г. – кмет на [община]. Видно от протокола при обсъждането на тази точка е присъствал П. Г. - председател, който е ръководил заседанието. След докладването на точката от дневния ред, не е имало въпроси. В гласуването са участвали, както следва: А. С. „ЗА“, П. Й. „ЗА“, А. Ц. „ЗА“ и С. К. „ЗА“. Не е отбелязано гласуването на председателя П. Г.. В протокола е записано, че „След станалите разисквания КПКОНПИ с 5 гласа „за“ взе следното решение:

„Установява конфликт на интереси по отношение на Я. С. Г., кмет на [община], област С. за това, че в качеството си на лица, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 3, т. 8, предл. първо от ЗПУКИ (отм.) е подписала трудов договор № 064/31.05.2017 г. в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) – В. К. Г. в нарушение на чл. 8, изр. второ, предл. първо от ЗПУКИ (отм.)“

„Установява неподаване на декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ (отм.) по отношение на Я. С. Г. като лице, заемащо публична длъжност по чл. 3, т. 8, предл. първо в нарушение на чл. 16, ал. 1 от ЗПУКИ(отм.) във връзка с подписването на трудов договор №064/31.05.2017 г. в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) – В. К. Г.“

Представеният препис - извлечение е подписан от „Председател: С. Ц.“.

С определение от 07.02.2020 г. съдът е задължил ответника да представи по делото заверен препис от протокола от заседанието на КПКОНПИ, проведено на 11.07.2018 г., с положени подписи от членовете на Комисията, участвали при вземане на решение № РС-104-17-039 /11.07.2018 г.

На 11.03.2020 г. по делото е депозирано писмо от председателя на КПКОНПИ, в което се посочва, че при проверка на изпратената извадка с цялото съдържание на протокола е установено несъответствие. Допусната е техническа грешка от служител, за което е наложено дисциплинарно наказание. Представено е заверено

копие-извадка от протокол № 834 от 11.07.2018 г., видно от който на при откриване на заседанието са присъствали: П. Г. - председател, А. С. - заместник-председател, А. Ц. - член, С. К. - член и П. Й. - член. По т. 55 от дневния ред е внесено решение по сигнал С-2017-104816.06.2017 г. против Я. Г. – кмет на [община]. Видно от протокола при обсъждането на тази точка не са присъствали П. Г. - председател и А. С. - заместник-председател. След докладването на точката от дневния ред, не е имало въпроси. В гласуването са участвали, както следва: П. Й. „ЗА“, А. Ц. „ЗА“. Не е отбелязано гласуването на С. К.. В протокола е записано, че „След станалите разисквания КПКОНПИ с 5 гласа „за“ взе следното решение: ...“. Протоколът е подписан от: П. Г. - председател, А. С. - заместник-председател, С. К. - член и П. Й. - член.“ Липсва подписа на А. Ц. - член. На представеното копие от протокола е поставен гриф „за служебно ползване“. На 28.03.2019 г., видно от поставения печат е премахнато нивото на класификация.

По искане на пълномощника на оспорващия с протоколно определение от 27.05.2020 г. ответникът е задължен да представи в следващото съдебно заседание, в случай че съществува техническа възможност за това, оригинала на протокол № 834/11.07.2018 г. на Комисията, в частта му касаеща т. 55 от дневния ред, както и частта, установяваща присъствалите в този момент членове на Комисията, които са участвали във вземането на решението по т. 55, както и подписалите протокола присъствали членове.

В писмо от 01.07.2020 г. на председателя на КПКОНПИ е посочено, че протокол № 834/11.07.2018 г. на Комисията съдържа класифицирана информация и е обективно невъзможно представянето на оригинал от него за констатация в частта му по т. 55.

Въз основа на така установеното от фактическа обстановка, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от лице, което е легитимирано да оспори подлежащ на съдебно оспорване административен акт, в качеството му на адресат на акта, за когото последният е неблагоприятен. Спазен е преклузивния срок по чл. 27, ал. 5 от ЗПУКИ (отм.) във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК. Решение № РС-104-17-039/11.07.2018 г. на КПКОНПИ е връчено на оспорващата на 24.07.2018 г. Жалбата е депозирана в КПКОНПИ с вх. № ЦУ 01/9341 на 01.08.2018 г.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на приетите по делото писмени доказателства, а именно: препис - извлечение от протокол № 834/11.07.2018 г., депозиран по делото с писмена молба от 06.02.2020 г., респ. предхождащата го молба от 04.02.2020 г. на пълномощника на ответника и представената с писмо от 11.03.2020 г. извадка от протокол № 834/11.07.2018 г., които съгласно чл. 179, ал. 2 от ГПК се ползват с доказателствена сила пред съда,

настоящият съдебен състав намира, че не може да бъде извършена проверка относно спазване на изискванията на чл. 22ж, ал. 2 от ЗПУКИ (отм.) за мнозинство. Съгласно визираната норма, заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове. Решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване. Аналогични са и нормите на чл. 15, ал. 1 и ал. 6 от Правилника за организацията и дейността на КПУКИ. По силата на чл. 22ж, ал. 3 от ЗПУКИ, за заседанията се води стенографски протокол, в който се отразяват разискванията и гласуването на всеки от членовете на комисията. Неизготвянето на протокол или както е в настоящия случай, изготвянето на протокол с неясно съдържание е съществено нарушение на съдопроизводствените правила /в този смисъл решение № 4582/23.04.2015 г., постановено по адм. дело № 6399/2014 г. по описа на ВАС/.

В депозирания на 06.02.2020 г. с писмена молба заверен препис-извлечение от протокола от проведеното на 11.07.2018 г. заседание на КПКОНПИ е посочено, че на при откриване на заседанието са присъствали П. Г. - председател, А. С. - заместник-председател, А. Ц. - член, С. К. - член и П. Й. - член. Гласуването по т. 55 от дневния ред по внесено решение по сигнал С-2017-104816.06.2017 г. против Я. Г. – кмет на [община] е отбелязано, че е присъствал П. Г. - председател, но не е отбелязано същият как е гласувал. Отбелязано е, че в гласуването са участвали, както следва: А. С. „ЗА“, П. Й. „ЗА“, А. Ц. „ЗА“ и С. К. „ЗА“. В протокола е записано, че „След станалите разисквания КПКОНПИ с 5 гласа „за“ взе следното решение:...“ Този препис - извлечение не съдържа подписите на членовете на Комисията, а е подписан от председателя на КПКОНПИ С. Ц..

В депозираното на 11.03.2020 г. заверено копие - извадка от протокол № 834 от 11.07.2018 г. е посочено, че при откриване на заседанието са присъствали: П. Г. - председател, А. С. - заместник-председател, А. Ц. - член, С. К. - член и П. Й. – член. При гласуването по т. 55 от дневния ред не е отбелязано да са присъствали П. Г. - председател и А. С. - заместник-председател. Отбелязано е, че в гласуването са участвали, както следва: П. Й. „ЗА“, А. Ц. „ЗА“. Не е отбелязано гласуването на С. К., макар и същата да е присъствала. В протокола е записано, че „След станалите разисквания КПКОНПИ с 5 гласа „за“ взе следното решение: ...“. Протоколът е подписан от: П. Г. - председател, А. С. - заместник-председател, С. К. – член и П. Й. – член.“ Липсва подписа на А. Ц. - член.

В разпоредбата на чл. 15, ал. 7 от Правилника за организацията и

дейността на КПУКИ е посечено, че решенията на Комисията се подписват от всички членове, участвали в гласуването. Неподписване на решение от член от комисията при спазване на необходимия кворум и мнозинство не се отразява на валидността на решението. В случая, видно от депозираното на 11.03.2020 г. заверено копие - извадка от протокол № 834 от 11.07.2018 г., решението по т. 55 е взето при спазване на необходимия кворум по чл. 22ж, ал. 2 от ЗПУКИ (повече от половината от членовете - П. Й., А. Ц. и С. К.), но не и с изискуемото се мнозинство, доколкото в протокола липсва отбелязване на начина на гласуване на С. К., а протоколът не е подписан от А. Ц..

Независимо от изложеното, като взе предвид, че с писмо от 01.07.2020 г. на Председателя на КПКОНПИ е отказано представянето на оригинала на протокол № 834/11.07.2018 г. на Комисията, настоящият съдебен състав на основание чл. 183 от ГПК намира, че представените по делото два преписа-извлечения следва да бъдат изключени от доказателствения материал. В тази връзка следва да се отбележи ирелевантността на изтъкнатите от ответника доводи за наличие на класифицирана информация, още повече че на представеното на 11.03.2020 г. копие от протокола е поставен печат, удостоверяващ премахването на нивото на класификация „за служебно ползване“.

Изложеното обоснова извод за нищожност на оспореното решение, като постановено в нарушение на установените в чл. 22ж, ал. 2 от ЗПУКИ изисквания за кворум и мнозинство.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е нищожно и поради особено съществено нарушение на процесуалните правила. В АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове. В доктрината и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това, нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породи правните последици към които е насочен.

Съгласно § 5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ, послужила като правно основание за издаване на оспореното решение, неприключилите до влизането в сила на този закон проверки и производства пред съда във връзка с отменения Закон за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, както и производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания, се довършват по досегашния ред от Комисията.

Предпоставка за прилагането на тази норма е производството пред Комисията да не е приключило до влизане в сила на ЗПКОНПИ (обн. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.). Наличието на тази предпоставка изисква извършването на преценка относно правния характер и съдържанието на решението по протокол № 50/08.08.2017 г., в каквато насока са и задължителните указания на Върховния административен съд, дадени с решение № 272/09.01.2020 г., постановено по адм. дело № 2031/2019 г. Видно от стенографски Протокол № 50/08.08.2017 г., като т.5 от дневния ред е включено приемане на решение по сигнал С-2017-104/16.06.2017 г. Представен е доклад вх. № С2017-104#14/04.08.2017 г. от дирекция „Правна“ към който е приложен проект за решение по производството по чл. 27, ал.2 от ЗПУКИ (отм.) за установяване на конфликт на интереси. Заседанието е проведено в присъствието на членовете на Комисията: Н. Н. (който съгласно решение на комисията от 03.10.2013 г. е временно изпълняващ длъжността „председател“), К. С. и П. Бояджийски. При разискванията и гласуването, за внесения проект на решение за установяване на конфликт на интереси „ЗА“ са гласували – Н. Н. и К. С.. „ПРОТИВ“ е гласувал П. Бояджийски. В резултат на това по т. 5 от дневния ред с два гласа „ЗА“ и един „ПРОТИВ“ Комисията е решила: „Не приема проекта на решение по чл. 27, ал. 2 от ЗПУКИ по производство, образувано по сигнал с рег. № С-2017-104/16.06.2017 г., поради липса на изискуемото от чл. 22ж, ал. 2, изр. 2 от ЗПУКИ мнозинство. Да се изпрати уведомление на заинтересованото лице и на сигналаподателя за днешното заседание.“

Както вече бе посочено, съгласно нормата на чл. 22ж, ал. 2 от ЗПУКИ, заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове. Решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване.

В случая решението по т. 5 по протокол № Протокол № 50/08.08.2017 г. е взето с необходимия кворум (повече от половината от членовете - Н. Н., К. С. и П. Бояджийски), но при липсата на изискуемото се мнозинство за установяване на конфликт на интереси, а именно: повече от половината от всички членове. „ЗА“ са гласували – Н. Н. и К. С.. „ПРОТИВ“ е гласувал П. Бояджийски .

Нормата на чл. 27, ал. 2 от ЗПУКИ императивно сочи вариантите на краен акт за процедурата - решение на комисията, с което се установява конфликт на интереси или че не е налице конфликт на интереси. Според правилото на чл. 15 от ПОДКПУКИ, за да е налице такъв краен акт комисията следва да е взела решението си с необходимото мнозинство. Липсата на законоустановеното мнозинство прегражда формирането на

воля от колективния орган, респ. вземането на валидно решение. Да се приеме обратното би означавало комисията да приключи производството с вземане на решение, което отразява липсата на воля, респ. липсата на административен акт, иначе казано ще е налице правно нищо, легално дефинирано като нищожност.

Изложеното дава основание да се приеме, че решението по т. 5 по протокол № 50/08.08.2017 г. със съдържание: „Не приема проекта на решение по чл. 27, ал. 2 от ЗПУКИ по производство, образувано по сигнал с рег. № С-2017-104/16.06.2017 г., поради липса на изискуемото от чл. 22ж, ал. 2, изр. 2 от ЗПУКИ мнозинство представлява акт по чл. чл. 27, ал. 2 от ЗПУКИ, с който се установява, че не е налице конфликт на интереси. Това решение по същността си е крайният акт, с който е приключило производството образувано пред КПУКИ по сигнал С-2017-104/16.06.2017 г., респ. с него се слага край на висящността на образуваното административно производство пред КПУКИ, поради което и не може да намери приложение нормата на § 5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ (обн. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.).

По делото не е спорно, че за решението Я. Г. е уведомена с писмо изх. № С2017-104#16/09.08.2017 г., получено на 10.08.2017 г., видно от известие за доставяне. Липсват доказателства същото да е оспорено по съдебен ред. Това дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че решението по т. 5 по Протокол № 50/08.08.2017 г. е влязло в сила към момента на постановяване на оспореното в настоящото съдебно производство решение № РС-104-17-039/11.07.2018 г. на КПКОНПИ.

Влезлите в сила административните актове могат да бъдат отменени или изменяни само при наличието на хипотезите, регламентирани в чл. 99 от АПК, съставляващи основания за възобновяване на производството по издаване на административния акт. В случая оспореното решение № РС-104-17-039/11.07.2018 г. на КПКОНПИ не насочва към наличие на такива мотиви, няма и отразено фактическо и правно основание за отмяната на предходното решение. Посочването на правното основание на § 3, т. 3 и § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗПКОНПИ не обосновават нито една от хипотезите на чл. 99 от АПК, доколкото визираните норми се отнасят до неприключили производство, каквото както вече бе посочено не настоящото. Този пропуск съставлява особено съществено нарушение на формата на акта и на процесуалния закон и като такова е основание за прогласяване на нищожността на решението.

Вярно е, че мотивите за издаването на един акт могат да се съдържат и в преписката по неговото издаване, но в случая преписката не съдържа позоваване на основания за пререшаване на въпроса измежду

изчерпателно изброените в закона. Липсата на мотиви за наличието на неправилност на акта към момента на неговото издаване обоснова извод и за липсата на материална компетентност на неговия издател. Едностранното пререшаване на въпрос, решен с влязъл в сила административен акт е недопустимо с оглед необходимостта от сигурност в правния оборот и когато един административен орган допусне такова пререшаване, същият излиза извън рамките на своята компетентност, тъй като той няма законовото право да нарушава тази сигурност и да се произнася по разрешен вече окончателно проблем. Такова право за него би възникнало едва при възобновяване на административното производство, каквото в случая не е налице.

Самата процедура по възобновяване започва по инициатива на лицата, посочени в чл. 100 от АПК, но в случая не е налице поставено такова начало, почиващо на правните норми. Освен това, за да се допусне възобновяване, е необходимо спазването на императивно регламентирани срокове, регламентирани в чл. 102 от кодекса, но след като не е налице посочено основание за възобновяване, то не може и да се обсъжда въпросът за спазването на тези срокове, с оглед факта, че същите зависят именно от вида на основанието. Разглеждането на искането за възобновяване се прави по специална процедура, регламентирана в глава шеста на АПК, съгласно чл. 103, ал. 2 от кодекса и преди да бъде пререшен въпросът по същество следва да е било допуснато изрично възобновяване на производството по реда на глава пета, съгласно чл. 103, ал. 4 от същия нормативен акт. В настоящия случай такава процедура изобщо не е била развита, а директно е пристъпено към постановяване на повторно решение. За това свидетелства и факта, че за заседанието, проведено на 11.07.2018 г., на което е постановено оспореното решение, Я. Г. не е уведомена. Това нарушение съгласно нормата на чл. 168, ал. 4 от АПК следва да бъде квалифицирано като съществено нарушение на административно производствените правила, доколкото същата е била лишена от възможността да участва като страна в производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В случая не е налице и преразглеждане на акта, каквото се допуска по чл. 91 от АПК, тъй като тази императивна правна норма дава ограничена във времето възможност, която се погасява след изтичането на срока. Нормата предвижда и наличие на определени условия, при които един административен орган може да преразгледа решения от него въпрос и да оттегли сам своя акт, да го отмени или измени. Разпоредбата е неприложима за случая, тъй като 14-дневният срок за преразглеждането, респективно отмяната на решение по т. 5 по протокол № 50/08.08.2017 г.

е изтекъл и липсват данни за подадена жалба или протест.

С оглед така изложеното настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение № РС-104-17-039/11.07.2018 г. на КПКОНПИ е нищожно, като издадено от орган, излязъл извън рамките на своята материална компетентност, издадено при липса на фактическо и правно основание и в съществено противоречие с императивни правни норми.

При този изход на спора, своевременно направеното от пълномощникът на оспорващата искане за присъждане на разноски следва да бъде уважено на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, като ответникът бъде осъден да заплати на Я. С. Г. направените разноски, както в настоящото съдебно производство, така и на основание чл. 226, ал. 3 от АПК и разноските, направени в производството пред Върховния административен съд. Претенцията за разноски на оспорващата в производството пред Административен съд София – град е в размер на 410 лева, от които 400 лева адвокатско възнаграждение и 10 лева държавна такса, а пред Върховния административен съд разноските са в размер на 70 лева и съставляват заплатена държавна такса за касационна жалба.

Предвид изложеното и на основание чл. чл. 168, ал. 2 и чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 56^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на решение № РС-104-17-039/11.07.2018 г. на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество да заплати на Я. С. Г. разноски по делото в размер на 480 (четирисотин и осемдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: